Vierde Jaer. Nr 27. Zaterdag, 4 July 1857.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 4 JULY.

Over den oogst.

Al de korrespondentien zyn het eens over dit gewigtig punt, namentlyk dat de oogst van 1857, schier voor gansch Europa, een der schoonste van de eeuw zal wezen. Behalve eenige provintien van Zuid-Duitschland, waer de droogte overgroot is, zyn de granen, het voeder en de knollen, prachtig. De oogst zal even vroegtydig en overvloedig wezen. Een persoon, die thans in Bourgondie ryst, na het noorden en het midden van Frankryk te hebben bezocht, schryft uit Dijon, 20 juny: « Ik heb gisteren de eerste rogge zien vellen in het Armençondal, by de schoone stad Montbart, waer Buffon geboren is en het grootste deel zyner werken schreef. Menige landbouwers, welke ik ondervraegd heb over den toestand der velden hebben my verzekerd dat het voorkomen nooit beter was. Eene volherdende warmte had onlangs eenige vrees ingeboezemd, maer de laetste onweders hebben veel goed gedaen aen al de planten. Ik ben gelukkig vast te stellen dat het braekland allengskens van den franschen bodem verdwynt.

Eene meer doorgronde studie der meststoffen enz., heeft sedert twintig jaer de opbrengst der granen in Bourgonje, Champagne, Touraine, verdubbeld. Een verstandig gebruik der voederplanten heeft uitnemend wel de veeteelt begunstigd; zekere pachthoeven, die maer twintig beesten bezaten, hebben er thans 40, zonder hunne ophrengsten in granen te verminderen. Deze zyn integendeel vermeerderd.

Men bemerke, dat in de bezochte departementen de verkoopprys van den grond 20 a 25 p. c. gerezen is, sedert eenige jaren. De boeren koopen schier alles dat verkocht wordt.

Men schryft uit Londen, dat de oogst dezelfde beloften doet in de dry koningryken. De aerdappelen schynen voortaen gered, en het vee herstelt zich van de plagen, die het gekweld hebben.

In Belgie beantwoordt den toestand der velden aller hoop. Zyne vaste gronden zyn voornamelyk bevoordeeld. De rogge is in het algemeen min schoon dan de tarwe, maer het geheele van den oogst zal niets te wenschen laten, indien er geene, overigens onwaerschynlyke, rampen plaets grypen.

Ten gevolge van den werkelyken voortgang van den landbouw schier overal sinds lange jaren, vraegt hy maer twee dingen meer: armen en mest. De gouvernementen kunnen gemakkelyk in de eerste dezer behoeften voorzien door de militaire lasten te verminderen. Zy kunnen ook by middel van buertwegen, enz., dat is te zeggen door het vergemakkelyken van de gemeenschap, veel nut stichten.

In Frankryk en in Pruisen zendt men in den tyd van het akkerwerk duizenden soldaten naer hunne haerdsteden. Men is op het punt dit voorbeeld te volgen in Holland en in Oostenryk; waerom zou men in Belgie op dezelfde wyze niet te werk gaen?

Administratieve toestand der provincie Limburg.

Wy vinden de volgende byzonderheden in het jaerlyksch verslag over den toestand der provincie Limburg hetwelk de bestendige deputatie ter gelegenheid der aenstaende vergadering van den provincialen raed komt uit te geven.

In eenige voorgaende nummers hebben wy reeds den uitslag medegedeeld der algemeene volksoptelling van den 31 december 1856. Wy gelooven dus op deze cyfers niet meer te hoeven terug te komen.

Financieele toestand der steden van Limburg.

HASSELT.

De gewoone ontvangsten der begrooting van 1857 bedragen.	fr. 84,274-58
De gewoone uitgaven.	89,492-05
Te kort.	fr. 5,217-47
De buitengewoone ontvangsten, onder dewelke men moet rekenen eene leening van 25,000 fr. bebragen.	fr. 62,559-63
De buitengewoone uitgaven. . . .	57,342-16
Overschot.	fr. 5.217-47
De interesten der werkelyke schuld	fr. 8,925-82
Thans bedragen zy nog.	8,781-72
Er is afgelegd eene som van. . . .	fr. 144-10

MAESEYCK.

De gewoone ontvangsten beloopen.	fr. 19,942-65
De gewoone uitgaven.	17,470-75
Overschot.	fr. 2,471-90
De interesten de werkelyke schuld bedragen.	fr. 1,561-07

ST TRUYEN.

De gewoone ontvangsten beloopen. .	fr. 59,011-19
De gewoone uitgaven.	58,819-44
Overschot.	fr. 191-75

Ie 1856 betstond er een deficit van fr. 2.761-20; heden is de balans tusschen de ontvangsten en uitgaven hersteld.

De interesten der werkelyke schuld beloopen.	fr. 6,828-91

TONGEREN.

De gewoone ontvangsten bedragen.	fr. 71,521-86
De gewoone uitgaven.	65,254-98
Overschot.	fr. 6.266-88

Onder de buitengewoone uitgaven zyn fr. 2,179-06 voor werken aen het stads-collegie; fr. 1,892-58 voor het koopen van twee kleine huizen in het begynhof; 5000 fr. voor bouwwerken aen de lagere scholen en aen de normael school en fr. 1,250 voor feesten ter gelegenheid der 25e verjaring der regering van den koning. De interesten der werkelyke schuld beloopen fr. 4,310-73; in 1856 bedroegen dezelve fr. 4,354.04.

Octrooi regten.

De octrooi regten brengen op: te Hasselt fr. 79,780-93; te Maeseyck fr. 14,234-79; te St Truyen fr. 44,314-76; te Tongeren fr. 40 588-09

Arm-besturen.

De financieele toestand van het armen-bureel van Tongeren gaet voort met zich merkelyk te verbeteren. De inkomsten zyn op nieuw vergroot van eene som van 1,005 fr., door de verhooging van den pachtprys der landen die op het einde van 1856 verpacht zyn.

De gewoone geldmiddelen van het bureel zyn toereikend geweest om gedurende den winter de armen by te staen. By toestemming van den gemeente-raed heeft het bureel eene avondschool opgerigt voor jongens van 14 tot 17 jaer, 94 jongens hebben zich doen inschryven. De onkosten dezer school zullen jaerlyks 800 à 1000 fr. bedragen.

Oog-zieken gesticht van Luik en Limburg.

ONDER HET BESTUER VAN M. JULES ANSIAUX.

Wy ontleenen aen den *Scalpel* de volgende byzonderheden over den toestand van dit gesticht gedurende het jaer 1856.

1058 zieken zyn gedurende het jaer 1856 in het gesticht verzorgd geworden. 785 hoorden aen de provincie Luik, 221 aen de provincie Limburg, 8 aen andere provincien en 42 waren vreemd. Men telde 554 mannen en 504 vrouwen, 574 zyn genezen, 50 zyn ongeneesbaer gebleven, 115 hebben beterschap ondergaen, 175 zyn niet wederom gekomen, en den 31

DE WEG NAER KEROULAZ.

(Vervolg en einde.)

Te gevolge der gewoonte welke de oude Pol had, sprak hy geen woord over het doel onzer reize, en wy durfden hem er, uit kiesheid, niet over ondervragen. Hy bepaelde zich van ons de gevaren voor oogen te stellen die wy te doorloopen hadden, maer die, voegde hy erby, ons zouden gespaerd worden, door de groote voorzorgen die men nam en het volstrekste geheim dat wel werd bewaerd; hy onderbrak soms zyn gesprek, om half luid eenige aenwyzing te doen aen onzen voorlooper of om den stap der vrouwen te doen verhaesten, die ons volgden.

Wy gingen zoo omtrent eene ure, maer daer had ik op gerekend, nogtans dacht ik by onze aenkomst, toch het een of ander teeken van een gebouw of van eene wooning te ontwaren, waer men zich ophouden moest. Het oneindige strand strekte zich onder onze voeten uit, en ik zag eene witachtige streep aen den gezigteinder opdagen, die my voorkwam als eene dikke mist lucht, welke over de vlakte was neêrgestort. Terzelvertyd deed zich eene koude lucht gevoelen.

— Het is de zee, zegde my Dussaulx.

En ik herkende inderdaed, het dof gebruisch der baren, dat ik tot dan toe nog niet had opgemerkt.

— Ik geef het op van te raden waer men ons heên leidt, zegde ik tot myn gezel.

— Hier zal misschien ergens eene spelonk in de rotsen gehouwen zyn. Wy gelyken zeer wel de eerste kristenen, welke in de katacomben bidden.

Ik ging den ouden Pol ondervragen en liep naer hem toe, maer hy vatte my barsch by den arm:

— Ongelukkige! riep hy, gy gaet een tuimelaer maken van eenige honderd voeten in de diepte. De branding is op dry stappen van hier. Verroer u niet!

— Ik bleef verstomd staen. Dussaulx weerhoudende, ik dorst geen stap verder wagen in die duisternis. De oude Pol ging nu in 't midden van den stoet; de mannen voorop, die ons ondersteunden, met woorden en teekens, en wy daelden eenen voetweg af, die kronkelend langs die schrikkelyke helling liep. Men moest ons in die afdaling helpen gelyk twee kinderen; de vrouwen zelve geraekten er beter af dan wy.

Men gebruikte eene uer om die rotsen-ladder af te klimmen, ten ware dat de tyd my zoo lang heeft toegeschenen. Aen den voet gekomen, oordeelden wy naer de zeer digtby zynde geruchten van stemmen, die elkander hier en daer toeriepen, dat wy in grooter getal waren als by ons vertrek. Onze waerd die ons had verlaten, keerde weder.

— Gy moet wat wachten; gy kunt wat rusten, zegde hy, zonder te bemerken, dat wy op eenen vochtigen grond stonden, waer wy tot over de kniën inzakten.

Gelukkiglyk vond ik eenen rotsblok, en ik noodigde Dussaulx uit van neven my te komen zitten, want wy hadden grootelyks rust noodig. Ik begreep dat wy daer een gedeelte van den nacht gingen overbrengen, en ik juichte reeds over den uitmuntenden slaep, des morgends, uit voorzorg genomen. Welhaest hoorde ik de eenen tegen de anderen zeggen:

— Sta op! 't is middernacht.

De onderneming was nu te ver gevorderd, en onze lieden schenen te zeer aen 't werk te zyn, om hen met vragen lastig te vallen. Ik verleende geheel myne aendacht op hetgene er ging plaets grypen.

— De zee staet hol, sprak een der zonen van den ouden Pol.

— Zoo veel te beter, antwoordde de vader.

Dit antwoord scheen my onuitlegbaer, toen ik bespeurde dat men zich juist naer den zeekant rigtte. Op twintig stappen er van gaven de mannen ons de hand, en wy werden met de vrouwen aen boord eener schuit gezet, waerna men zich vereenigde om de inscheping te voltooijen.

Dussaulx en ik waren alleen onwerkzaem, want men had al de armen noodig om dit slechte vaertuig, met zulk een weder, te bestieren. Ik hield my met twee handen vast aen myne bank, om niet als een bol in het onderste der sloep te rollen, die tegen de woedende baren opklotste. Een woedende wind wierp ons stralen zout water in het aenzigt; met het geoefende oog dier mannen, welke, om zoo te zeggen, op zee geboren zyn, kon men nauwelyks tien stappen, voor zich zien. Maer doorzigtige wolken verhelderden welhaest het tooneel; de rigting der blikken van onzen waerd volgende, die op alles waekte, zag ik één vaertuig, daerna twee, en welhaest dry, die in betrekking met elkander schenen te zyn; zy moesten alle moeite aenwenden om de baren te doorklieven. De aendacht van onzen patroon vestigde zich op een ander punt.

— Eh wel, Bert? zegde hy tot den stuerman.

— Niets... ja, toch.... zie.... regts daer.

En hy stak zyne hand uit in eene schuinsche rigting. Ik stond regt, en zag in de verte een licht opvolgentlyk verschynen en verdwynen; het was eene boot, die zich van tyd tot tyd in eene golvende beweging vertoonde. Zy naderde statig; alles was er dusdanig stil, ik dacht er eene zoo zonderlinge en droevige toebereiding in te zien, dat ik my inbeeldde dat ze moest dienen voor eenen lykstoet.

Maer terwyl wy onze blikken langs dien kant wendden, had er schielyk eene andere beweging rond ons plaets. De vereenigde booten wierpen elkander kabels toe van 't eene boord naer 't andere, hielden zich op eenigen afstand verwyderd, zonder gevaer van met elkanderen in aenraking te komen, en vormden alzoo eenen kring, in welkers midden